

INNE AKTY

Komisja Europejska

2010/C 253/04

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych 6

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

20 września 2010 r.

(2010/C 253/01)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3074	AUD	Dolar australijski	1,3826
JPY	Jen	112,07	CAD	Dolar kanadyjski	1,3487
DKK	Korona duńska	7,4474	HKD	Dolar hong kong	10,1527
GBP	Funt szterling	0,83830	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7937
SEK	Korona szwedzka	9,1780	SGD	Dolar singapurski	1,7434
CHF	Frank szwajcarski	1,3160	KRW	Won	1 518,87
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	9,3300
NOK	Korona norweska	7,9540	CNY	Yuan renminbi	8,7783
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,2843
CZK	Korona czeska	24,675	IDR	Rupia indonezyjska	11 737,59
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,0569
HUF	Forint węgierski	281,25	PHP	Peso filipińskie	57,576
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	40,5500
LVL	Łat łotewski	0,7091	THB	Bat tajlandzki	40,203
PLN	Złoty polski	3,9483	BRL	Real	2,2406
RON	Lej rumuński	4,2640	MXN	Peso meksykańskie	16,7020
TRY	Lir turecki	1,9562	INR	Rupia indyjska	59,7650

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI
HANDLOWEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych stosowanych w odniesieniu do przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących m.in. z Chińskiej Republiki Ludowej

(2010/C 253/02)

Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”).

1. Wniosek o dokonanie przeglądu

Wniosek został złożony przez Greenwood Houseware (Zuhai) Ltd. („wnioskodawca”), eksportera z Chińskiej Republiki Ludowej.

Zakres wniosku ograniczony jest do zbadania dumpingu w odniesieniu do wnioskodawcy.

2. Produkt

Produktami, których dotyczy przegląd, są worki i torby plastikowe o zawartości polietylenu równej co najmniej 20 % wagi oraz o grubości folii nieprzekraczającej 100 mikrometrów (µm), pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty postępowaniem”), objęte kodem CN ex 3923 21 00 oraz ex 3923 29 10 oraz ex 3923 29 90.

3. Obowiązujące środki

Obecnie obowiązującymi środkami są ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1425/2006⁽²⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 189/2009⁽³⁾, które dotyczy przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących m.in. z Chińskiej Republiki Ludowej.

4. Podstawy dokonania przeglądu

Wniosek na mocy art. 11 ust. 3 opiera się na dowodach *prima facie*, dostarczonych przez wnioskodawcę, wskazujących, iż w odniesieniu do wnioskodawcy okoliczności, na podstawie których wprowadzono obowiązujące środki, zmieniły się i zmiany te mają charakter trwały.

Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, iż w odniesieniu do wnioskodawcy utrzymywanie środka na dotychczasowym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków dumpingu. Wnioskodawca stwierdził, że spełnia warunki dotyczące przyznania MET, w szczególności od czasu, gdy usprawnił swój system księgowości. Ponadto wnioskodawca dostarczył dowody *prima facie* wykazujące, że w związku ze znaczącymi zmianami w strukturze organizacyjnej oraz procesie produkcji przedsiębiorstwa spełnione zostały kryteria dotyczące traktowania indywidualnego ustanowione w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Porównanie cen eksportowych wnioskodawcy stosowanych przy wywozie do Unii ze skonstruowaną wartością normalną w Malezji wskazuje, że margines dumpingu jest znacznie niższy niż obecny poziom obowiązującego środka. Wyżej wymienione kwestie zostaną zbadane podczas przeglądu.

W związku z powyższym wydaje się, że utrzymywanie środków na dotychczasowym poziomie, ustalonym na podstawie wcześniej określonego poziomu dumpingu, nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków dumpingu.

5. Procedura dotycząca stwierdzenia dumpingu

Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia częściowego przeglądu okresowego, Komisja niniejszym wszczyna przegląd zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 29.9.2006, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 67 z 12.3.2009, s. 5.

W toku dochodzenia zostanie ustalone, czy wnioskodawca funkcjonuje obecnie w warunkach gospodarki rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, lub czy spełnia warunki dotyczące indywidualnego traktowania, zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, oraz przeprowadzona zostanie ocena konieczności utrzymania, zniesienia lub zmiany obowiązujących środków w odniesieniu do wnioskodawcy.

W przypadku ustalenia, że środki dotyczące wnioskodawcy powinny zostać zniesione lub zmienione, konieczna może być zmiana stawki cła stosowanej obecnie do przywozu produktu objętego postępowaniem z przedsiębiorstw w Chińskiej Republice Ludowej niewymienionych indywidualnie w załączniku I zmienionego rozporządzenia (WE) nr 1425/2006.

a) *Kwestionariusze*

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia, Komisja prześle kwestionariusze do wnioskodawcy oraz do władz państwa wywozu, którego dotyczy postępowanie. Wymienione informacje i dowody je potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie określonym w pkt 6 lit. a) ppkt (i).

b) *Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań*

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii, a także informacji innych niż odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Wymienione informacje i dowody je potwierdzające muszą wpłynąć do Komisji w terminie określonym w pkt 6 lit. a) ppkt (ii).

Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane. Wniosek ten należy złożyć w terminie określonym w pkt 6 lit. a) ppkt (ii).

c) *Traktowanie na zasadach rynkowych/traktowanie indywidualne*

W przypadku gdy wnioskodawca dostarczy wystarczające dowody wykazujące, że prowadzi działalność w warunkach gospodarki rynkowej, tzn. spełnia kryteria ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, wartość normalna zostanie ustalona zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu właściwie uzasadnione wnioski muszą zostać przedłożone w szczególnym terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) niniejszego zawiadomienia. Komisja prześle formularz wniosku do przedsiębiorstwa oraz do władz Chińskiej Republiki Ludowej. Formularz ten może być również użyty przez wnioskodawcę do złożenia wniosku o indywidualne traktowanie, tzn. w celu stwierdzenia, iż spełnia on kryteria ustanowione w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

d) *Wybór państwa o gospodarce rynkowej*

W przypadku gdy wnioskodawcy nie zostanie przyznany status podmiotu traktowanego na zasadach rynkowych, jednak spełnia on wymagania pozwalające na objęcie go

indywidualną stawką celną zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, do celów ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Chińskiej Republiki Ludowej wykorzystane zostanie właściwe państwo o gospodarce rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Komisja przewiduje ponowne wykorzystanie Malezji do wymienionego celu, tak jak uczyniono to w dochodzeniu prowadzącym do wprowadzenia środków wobec przywozu produktu objętego postępowaniem z Chińskiej Republiki Ludowej. Zainteresowane strony są niniejszym proszone o wypowiedzenie się na temat zasadności wyboru tego państwa w szczególnym terminie określonym w pkt 6 lit. c) niniejszego zawiadomienia.

Ponadto, w przypadku przyznania wnioskodawcy traktowania na zasadach rynkowych, Komisja może w razie potrzeby wykonać ustalenia dotyczące wartości normalnej określonej w odpowiednim państwie o gospodarce rynkowej, np. w celu zastąpienia wszelkich niewiarygodnych elementów kosztów lub ceny w Chińskiej Republice Ludowej, niezbędnych do ustalenia wartości normalnej, w przypadku gdy brak jest wiarygodnych danych dotyczących Chińskiej Republiki Ludowej. Komisja przewiduje wykorzystanie do tego celu również Malezji.

6. Terminy

a) *Terminy ogólne*

- (i) Dla stron zgłaszających się, udzielających odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i przedkładających inne informacje

Wszystkie zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszystkie inne informacje w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w wyżej wymienionym terminie.

(ii) *Przesłuchania*

Wszystkie zainteresowane strony mogą składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w takim samym terminie 37 dni.

b) *Szczególny termin dotyczący składania wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych lub indywidualne traktowanie*

Właściwie uzasadnione wnioski wnioskodawcy o traktowanie na zasadach rynkowych, o których mowa w pkt 5 lit. c) niniejszego zawiadomienia, muszą wpłynąć do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

c) *Szczególny termin dotyczący wyboru państwa o gospodarce rynkowej*

Strony dochodzenia mogą chcieć wypowiedzieć się na temat zasadności wyboru Malezji, która, jak wskazano w pkt 5 lit. d), ma być wykorzystana jako państwo o gospodarce rynkowej w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Chińskiej Republiki Ludowej. Uwagi muszą wpłynąć do Komisji w terminie 10 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

7. Oświadczenia pisemne, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencja

Wszelkie oświadczenia i wnioski przedkładane przez zainteresowane strony należy składać na piśmie (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres e-mail oraz numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Wszelkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencję dostarczaną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „Limited”⁽¹⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „Do wglądu zainteresowanych stron”.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 4/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faks +32 22956505

8. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń, potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

9. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w terminie 15 miesięcy począwszy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze zawiadomienie nie podlega przepisom art. 11 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

10. Przetwarzanie danych osobowych

Należy zauważyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾.

11. Rzecznik praw stron

Należy również zauważyć, że w przypadku napotkania przez zainteresowane strony problemów związanych z korzystaniem z prawa do obrony strony te mogą wystąpić o interwencję urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Pośredniczy on w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, zapewniając, w stosownych przypadkach, mediację w kwestiach proceduralnych związanych z ochroną interesów stron podczas postępowania, w szczególności w odniesieniu do spraw dotyczących dostępu do akt, poufności, przedłużenia terminów oraz rozpatrywania pisemnych lub ustnych oświadczeń lub uwag. Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych rzecznika praw stron w DG ds. Handlu (<http://ec.europa.eu/trade>).

⁽¹⁾ Oznacza to, że dokument przeznaczony jest jedynie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu 1994 (porozumienie anty-dumpingowe).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

Propozycja zamknięcia sprawy dotyczącej skargi CHAP 2010/19

(2010/C 253/03)

Służby Komisji zakończyły rozpatrywanie skargi CHAP 2010/19 dotyczącej wynagrodzenia osób, które nie posiadają podstawowych kwalifikacji zawodowych w zakresie medycyny, ale mają we Włoszech dostęp do specjalistycznego kształcenia w sześciu określonych dziedzinach: biochemia kliniczna, mikrobiologia i wirusologia, analityka kliniczna, genetyka medyczna, nauka o żywieniu oraz farmakologia.

Po zbadaniu skargi i dokumentów przekazanych przez skarżących, w świetle przepisów prawa wspólnotowego mających zastosowanie w tej dziedzinie, służby Komisji doszły do wniosku, że w omawianym przypadku na tym etapie sprawy nie można stwierdzić, że doszło do naruszenia przepisów dyrektywy 2005/36/WE.

Dyrektywa 93/16/EWG ma zastosowanie jedynie do lekarzy, a zobowiązanie państw członkowskich do zapewniania lekarzom specjalistom podczas kształcenia odpowiedniego wynagrodzenia dotyczy jedynie osób posiadających podstawowe wykształcenie medyczne. Zobowiązanie to wynika z dyrektywy 82/76/EWG, zmieniającej dyrektywę 75/363/EWG. Dyrektywy te zostały ujednoczone dyrektywą 93/16/EWG, która z kolei została uchylona dyrektywą 2005/36/WE. Ta ostatnia dyrektywa przewiduje w art. 25 ust. 3 odpowiednie wynagrodzenie dla lekarzy posiadających podstawowy poziom wykształcenia medycznego.

Ostateczny termin transpozycji dyrektywy 82/76/EWG upłynął dnia 1 stycznia 1983 r. W wyroku z dnia 7 lipca 1987 r. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich uznał, że Włochy, nie dokonując transpozycji dyrektywy 82/76/EWG w terminie, uchybiły ciążącym na nich zobowiązaniom. Na mocy dekretu legislacyjnego nr 257/91 przyjętego w 1991 r. (data wejścia w życie: dnia 1 września 1991 r.) Włochy dokonały transpozycji dyrektywy.

To, że Włochy umożliwiają osobom posiadającym wykształcenie w niektórych dziedzinach naukowych innych niż podstawowe wykształcenie medyczne uczestniczenie w kształceniu specjalistycznym, w niczym nie zmienia nałożonego na państwa członkowskie obowiązku zapewnienia odpowiedniego wynagrodzenia wszystkim lekarzom podejmującym kształcenie specjalistyczne.

W związku z tym, jeśli w ciągu 4 tygodni od opublikowania niniejszego zawiadomienia nie zostaną przedstawione nowe elementy świadczące o istnieniu naruszenia, służby Komisji zamkną sprawę dotyczącą tej skargi.

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2010/C 253/04)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie należy przedłożyć Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„KARP ZATORSKI”

NR WE: PL-PDO-005-0401-26.04.2007

ChOG () ChNP (X)

1. **Nazwa:**

„Karp zatorski”

2. **Państwo członkowskie lub kraj trzeci:**

Polska

3. **Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:**3.1. *Rodzaj produktu:*

Klasa 1.7 Kategoria: Świeże ryby, małże, i skorupiaki oraz produkty wytwarzane z nich.

3.2. *Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:*

„Karp zatorski” (Cyprinus carpio) jest hybrydą powstałą w wyniku krzyżowania czystej linii karpia zatorskiego z czystymi liniami: węgierską, jugosłowiańską, gołyską i izraelską (Dor-70). „Karp zatorski” to żywa ryba, sprzedawana w stanie świeżym, nieprzetworzonym. „Karp zatorski” hodowany jest wyłącznie w ziemnych stawach karpiowych, zgodnie z zatorską metodą chowu opartą na dwuletnim systemie chowu.

Wygląd zewnętrzny:

— masa ciała ryby handlowej: od 1 100 g do 1 800 g,

— kolor: oliwkowy lub oliwkowo-niebieski,

— ułuszczenie: lustrzeń strzałkowy, lampasowy, siodełkowy.

(1) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

Skład chemiczny mięsa karpia zatorskiego:

- sucha masa: 22,50 %
- popiół surowy: 1,23 %
- białko ogólne: 19,25 %
- tłuszcz surowy: 1,55 %

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych):

—

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):

Bazą żywieniową dla ryb jest w przeważającej części pokarm naturalny wytworzony w stawach. Dzięki wysokiej produktywności stawów karpiovych na przedmiotowym obszarze, żywienie ryb opiera się na pokarmie pochodzenia naturalnego wytworzonego w stawach. Na wszystkich etapach produkcji wykorzystywane są do dokarmiania tylko naturalne pasze zbożowe (pszenica, jęczmień, pszenżyto, kukurydza) pochodzące co najmniej w 70 % z obszaru określonego w pkt 4, które dzięki specyficznym cechom glebowo-klimatycznym odznaczają się wysoką jakością i wysokimi standardami sanitarnymi. Przy skupie zboża zwraca się uwagę na jego jakość oraz wilgotność, która nie może być wyższa niż 11 %. Ewentualny udział pasz pochodzących z zakupu, spoza obszaru produkcji „karpia zatorskiego” stosuje się tylko w przypadku niedostatecznej podaży pasz na obszarze określonym w pkt 4. Do produkcji „karpia zatorskiego” nie wykorzystuje się żadnych sztucznych pokarmów i suplementów paszowych.

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na określonym obszarze geograficznym:

Cały cykl produkcyjny „karpia zatorskiego” musi odbywać się na obszarze geograficznym określonym w pkt. 4 Ryby pochodzące z krzyżowania czystej linii karpia zatorskiego z czystymi liniami: węgierską, jugosłowiańską, gołyską i izraelską (Dor-70) szybciej rosną, są bardziej odporne na choroby, mają lepszą wartość mięsną i są bardzo dobrze przystosowane do warunków naturalnych panujących na obszarze określonym w pkt 4. Pełen cykl produkcyjny opiera się na zatorskiej metodzie chowu, która wyróżnia się skróceniem okresu produkcji karpia do dwóch lat. Cykl produkcyjny „karpia zatorskiego” składa się z 5 etapów:

1. Tarła

Do tarła wybiera się osobniki o najlepszych cechach. Przeprowadzane jest w naturalnych ziemnych tarliskach. Dopuszcza się również przeprowadzenie sztucznego tarła w wylęgarni. Uzyskanym w ten sposób wylęgiem zarybia się stawy narybkowe, z pominięciem stawów do wychowu narybku letniego.

2. Wychów narybku

Wylęg odłowiony z tarlisk jest przewożony do stawów, w których wychowuje się narybek letni. Stawy te powinny być utrzymane w wysokiej kulturze. Gęstość obsady wynosi 200 tysięcy wylęgu na hektar. Narybek letni odławia się gdy osiągnie on masę od 2 do 4 g.

3. Odchów i zimowanie narybku jesiennego

Stawy narybkowe obsadza się w lipcu narybkiem letnim lub, w niektórych przypadkach, wylęgiem odłowionym z tarlisk. W stawach narybkowych ryby dokarmia się paszami zbożowymi, o których mowa w pkt 3.4. Pasze na początku śrutuje się na drobną mączkę, a następnie, wraz ze wzrostem ryb, podaje pasze o grubszej strukturze. Ryby karmi się trzy razy w tygodniu do końca września. Na koniec pierwszego sezonu ryby powinny mieć masę jednostkową od 60 do 150 g. Narybek jesienny pozostawia się w stawach narybkowych na zimowanie. Ważny jest codzienny dozór stawów.

4. Obsada stawów towarowych

Wiosną przystępuje się do odłowu karpia ze stawów narybkowych i obsadza nimi stawy towarowe. Ryby karmione są według ustalonego preliminarza od maja do września. Najintensywniejsze karmienie

przypada na czerwiec, lipiec i sierpień. W październiku przystępuje się do odłowów. Ryby odławia się i przynosi do specjalistycznych basenów transportowych. Po przewiezieniu ryby są sortowane w zależności od wielkości, następnie ważone i transportowane do magazynów rybnych. Magazyny rybne to stawy o głębokości od 1,7 do 2,0 m, pozbawione roślinności, o dobrym przepływie wody i natlenieniu. Dzięki temu zabiegowi mięso „karpia zatorskiego” jest pozbawione zapachu mułu.

5. Odłów karpia z magazynów rybnych

W grudniu (w okresie przedświątecznym) ryby odławia się z magazynów rybnych, a następnie transportuje „karpia zatorskiego” do punktów sprzedaży, gdzie ryby umieszczane są w specjalnych basenach z natlenieniem.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania, itd.:

—

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:

Nazwę „karp zatorski” stosuje się na potrzeby wprowadzania do obrotu żywych ryb, dlatego też w przypadku hurtowych dostaw ryb w zbiornikach transportowych i z wykorzystaniem pojazdów mechanicznych, nazwa ta pojawia się na fakturach, kwitach dostaw i dokumentach przewozowych i może pojawić się na danym zbiorniku lub pojeździe mechanicznym. W punktach sprzedaży detalicznej żywe ryby umieszczane są w specjalnych basenach z natlenieniem. Baseny te są oznakowane widocznymi napisami „karp zatorski”.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego:

„Karp zatorski” produkowany jest na terenie 3 gmin położonych w zachodniej części województwa małopolskiego. Są to gminy: Zator i Przeciszów w powiecie oświęcimskim oraz gmina Spytkowo w powiecie wadowickim. Obszar ten obejmuje 134 km², przy czym w największym stopniu produkcja prowadzona jest na terenie gminy Zator.

5. Związek z obszarem geograficznym:

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

Czynnik naturalny

Wody powierzchniowe

Charakterystyczną cechą obszaru produkcji „karpia zatorskiego” jest gęsta sieć wodna: sieć rzek uzupełniana gęstą siecią rowów melioracyjnych oraz rowów doprowadzających wodę do poszczególnych stawów. Stawy rybne zajmują około 22 % powierzchni obszaru gminy Zator. Oznaczają się one wysoką produktywnością naturalną, czyli dużym przyrostem biomasy. Stawy karpiove na przedmiotowym obszarze stanowią obfitą bazę pokarmu naturalnego ryb: zooplanktonu, fitoplanktonu oraz bentosu. Ze względu na licznie występujące kompleksy zbiorników wodnych na obszarze geograficznym określonym w pkt 4, teren ten jest potocznie nazywany „Doliną Karpia”.

Wody podziemne

Obszar produkcji „karpia zatorskiego” położony jest w hydrogeologicznym regionie przedkarpackim. Poziom wodonośny występuje na głębokości od 5 do 10 m poniżej powierzchni terenu. Średnia miąższość warstwy wodonośnej oceniana jest na 4,8 m, natomiast współczynnik infiltracji 244/24 h. Wody cechuje dobra jakość (klasa Ib).

Klimat

Obszar produkcji „karpia zatorskiego” leży w środkowoeuropejskiej strefie klimatycznej, w karpackim regionie klimatycznym, w dolnej partii umiarkowanie ciepłego piętra klimatycznego. Następuje tu krzyżowanie się wpływu klimatu kontynentalnego i morskiego. Kształt klimatu stymuluje również bliskie sąsiedztwo obszarów górskich. Okres wegetacji (średnia dobowa ponad 5 st. C) – 224 dni, okres intensywnej wegetacji roślin (średnia dobowa ponad 10 st. C) – od końca kwietnia do połowy października, okres bezprzymrozkowy – 172 dni.

Gleby

Na terenie produkcji „karpia zatorskiego” występuje duże zróżnicowanie pokrywy glebowej: gleby brunatne i pseudobielicowe, mady rzeczne, gleby glejowe, czarne ziemie oraz gleby torfowe i murszowe.

Chronione obszary wiejskie

Obszar, na którym hodowany jest „karp zatorski” wyróżnia w szczególności czyste powietrze oraz obfitość bogatej i rzadko spotykanej fauny i flory. Dzięki tak licznemu bogactwu przyrody tereny te zostały wytypowane przez Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków, w oparciu o kryteria Birdlife International do obszaru systemu Natura 2000 – Doliny Dolnej Skawy (PL 125) – jako obszary specjalnej Ochrony Sieci Ekologicznej. System ten odgrywa kluczową rolę w ochronie zasobów przyrodniczych Unii Europejskiej.

Czynnik ludzki

Początki rybactwa i hodowli karpia w Zatorze sięgają przełomu XI i XII w. Od tego czasu rozwijała się tu gospodarka rybacka, a następnie stawowa. Jest to najstarszy ośrodek tego typu w regionie. Rozwojowi gospodarki stawowej sprzyjała gęsta sieć wodna (rzeki: Soła, Skwa, górna Wisła), korzystne warunki glebowe do uprawy czterech podstawowych gatunków zbóż będących źródłem paszy do dokarmiania karpia, łagodny klimat oraz możliwość transportu ryb drogą rzeczną do Krakowa i okolic. Stawy budowano systemem paciorkowym wzdłuż rzek. Umożliwiło to grawitacyjny dopływ i odpływ wody, w tym także osuszanie dna. Wyraźny rozwój gospodarki rybackiej nastąpił po zakończeniu pierwszej wojny światowej. Zaczęto odbudowywać zniszczone w czasie wojny stawy, wdrażano nowe technologie oraz uregulowano handel rybami przez drobnych kupców – otwarto pierwszy sklep rybny w Krakowie. W 1946 roku Majątek Państwowy Zator przejęty został przez Uniwersytet Jagielloński i powołany Instytut Zootechniczny, w którym prowadzono prace nad doskonaleniem wartości użytkowej karpia.

Na obszarze geograficznym opisanym w pkt 4 została wyhodowana rodzima linia karpia, która od 1955 r. jest utrzymywana w chowie wsobnym i nigdy nie była komercjalizowana. Lokalni hodowcy i naukowcy dzięki obserwacjom, pracom badawczym i doświadczeniu opracowali krzyżówkę czystej linii karpia zatorskiego z innymi liniami karpia najlepiej przystosowaną do panujących na tym obszarze warunków. Od 1946 roku wdrażano stopniowo zatorską metodę chowu karpia opartą na dwuletnim systemie, uzyskując w pierwszym roku wzrost masy ciała ryb od 60 do 150 g oraz do 86 % przeżycia. Metoda ta w oparciu o bogatą naturalną bazę pokarmową wód tego regionu pozwala skrócić cykl hodowlany karpia do dwóch lat. Produkując tą metodą uzyskuje się karpie o wadze od 1 100 g do 1 800 g wykorzystując duży potencjał wzrostu ryb w drugim roku cyklu produkcyjnego. Większość prac związanych z produkcją „karpia zatorskiego” wykonuje się ręcznie, przy czym ważną jest wiedza i doświadczenie ludzi. Na drodze wieloletniego doświadczenia została ukształtowana wśród hodowców umiejętność wykonywania poszczególnych czynności w procesie produkcyjnym, takich jak dobór gęstości obsady wyjściowej ryb, która wynosi 200 tysięcy wylęgu na hektar w zbiorniku wodnym, co redukuje możliwość rozprzestrzeniania się chorób, ograniczenie strat oraz najefektywniejsze wykorzystanie pokarmu naturalnego. Duże znaczenie ma również umiejętność dostosowywania odpowiedniej grubości paszy zbożowej oraz jej dawkowania w zależności od masy ryb.

5.2. Specyfika produktu:

Charakterystyczne cechy „karpia zatorskiego” świadczące o jego wyjątkowości, to:

- zwarta forma,
- współczynnik wygrzbiecienia – 2,2–2,4,
- szybki przyrost,
- wydajność mięsna – 61–64%,
- współczynnik kondycji (współczynnik Fultona) – 3,9–5,0,

- mięso pozbawione zapachu mułu o świeżym rybim zapachu i delikatnym smaku,
- współczynnik pokarmowy dla zbóż – 5,
- przeżywalność – 86 %,
- wyższa od przeciętnej odporność na choroby.

Produkt o powyższych cechach jest uzyskiwany w dwuletnim cyklu chowu.

5.3. *Związek przyczynowy zachodzący pomiędzy obszarem geograficznym a jakością lub cechami charakterystycznymi produktu (w przypadku ChNP) lub określoną jakością, renomą lub inną cechą charakterystyczną produktu (w przypadku ChOG):*

Wyjątkowa jakość „karpia zatorskiego” wiąże się nierozdzielnie ze środowiskiem naturalnym obszaru geograficznego opisanego w pkt 4. „Karp zatorski” swoją jakość zawdzięcza nie tylko wyjątkowym właściwościom środowiska przyrodniczego, ale również miejscowej tradycji i technice chowu i hodowli. Tylko wspólne oddziaływanie wymienionych czynników pozwala uzyskać karpie odznaczające się specyficznymi cechami określonymi w pkt. 5.2.

Czynniki naturalne opisane w pkt. 5.1 sprzyjają powstawaniu w stawach rybnych wystarczającej ilości pokarmu naturalnego o wysokiej jakości. Ponadto na terenie jego produkcji panują korzystne warunki glebowe i klimatyczne sprzyjające uprawie czterech podstawowych zbóż. W szczególności dzięki dużej produktywności stawów żywienie karpia oparte jest o pokarm naturalny, bez użycia sztucznych pasz i suplementów paszowych. Dzięki wysokiej produktywności stawów i wyeliminowaniu łatwo fermentującego sztucznego pokarmu węglowodanowego, zostało ograniczone występowanie patogenów o chorobotwórczym działaniu. Wpływa to na zdrowotność „karpia zatorskiego” oraz wyjątkowe właściwości organoleptyczne produktu. W szczególności warunkuje świeży rybi zapach i delikatny smak ryb. Powyższe właściwości obszaru geograficznego warunkują również uzyskanie ryb odznaczających się dobrym wygrzbiecieniem oraz dobrym umięśnieniem, o czym świadczy wysoki współczynnik kondycji przytoczony w pkt 5.2. Produkcja „karpia zatorskiego” jest ściśle związana z miejscem jego pochodzenia, ponieważ bliskość naturalnych cieków i zbiorników wodnych: rzek wraz z ich dopływami, sprawia, że obszar ten obfituje w duże ilości wody niezbędnej w gospodarce stawowej. Ukształtowanie terenu umożliwiło wybudowanie tak dużych i funkcjonalnych kompleksów stawowych. Gleby, na jakich wybudowane są stawy oraz warunki klimatyczne, w szczególności długi okres wegetacyjny, oraz obfitość i jakość pokarmu naturalnego, bezpośrednio wpływają na wysoką wydajność naturalną stawów (jest to wielkość produkcji ryb możliwa do uzyskania z powierzchni jednego ha bez ich dokarmiania), która waha się od 150 do 300 kg/ha.

„Karp zatorski” swoją jakość i właściwości zawdzięcza nie tylko środowisku przyrodniczemu, z którym jest nierozdzielnie związany, ale także tradycji i technice hodowli na tym terenie. Lokalni hodowcy i naukowcy dzięki obserwacjom, pracom badawczym i doświadczeniu wyselekcjonowali karpie najlepiej przystosowane do warunków panujących na tym obszarze. W ten sposób wyhodowano czystą linię „karpia zatorskiego”, którą krzyżuje się z czystymi liniami: węgierską, jugosłowiańską, gołyską oraz izraelską (Dor-70). Otrzymane potomstwo charakteryzuje się wysokimi cechami produkcyjnymi takimi jak: wysoka przeżywalność oraz dobre wykorzystanie paszy, wyrażające się niskimi współczynnikami pokarmowymi. Dzięki efektowi heterozji szybciej rosną, są bardziej odporne na choroby, mają wysoką wydajność mięsną i są bardzo dobrze przystosowane do lokalnych warunków naturalnych. Stosowanie zatorskiej metody chowu, dostosowanej do warunków środowiskowych obszaru określonego pkt 4 warunkuje uzyskanie produktu o cechach określonych w pkt 5.2. Skrócenie okresu chowu do dwóch lat, pozwala na wyprodukowanie karpia młodego, o wysokich walorach smakowych, właściwościach organoleptycznych oraz mięsa o mniejszej zawartości tłuszczu, niż u starszych ryb handlowych, uzyskiwanych w powszechnie stosowanym dłuższym cyklu produkcyjnym. Młody wiek karpia decyduje o delikatnym smaku, który różni „karpia zatorskiego” od karpie wyprodukowanych na

odmiennym obszarze geograficznym. Decyduje także o jakości mięsa i jego cechach organoleptycznych, które są wysoko cenione przez konsumentów. Właściwości „karpia zatorskiego” znajdują uznanie wśród konsumentów, co potwierdzają ceny tego produktu przewyższające o 10–15 % ceny karpia pochodzących z innego obszaru geograficznego.

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

<http://www.minrol.gov.pl/index.php?/pol/Jakosc-zywnosci/Produkty-regionalne-i-tradycyjne/Wnioski-przeslane-do-UE-od-kwietnia-2006-roku>

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

